Cronică – Chronique

AURICĂ SMARANDA: Sărbătorirea a 90 de ani de la înfiinţarea Societăţii Numismatice Române – Le 90e anniversaire de la Société Numismatique Roumaine 369
OCTAVIAN ILIESCU: Cronica expoziţiilor – Chronique des expositions 371

Membrii Societăţii Numismatice Române – Les membres de la Société Numismatique Roumaine 373

De la redacţie – De la part de la rédaction

Lista abrevierilor – Liste des abréviations 383

Anunţ – Annonce 387

SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ LA 90 DE ANI DE LA ÎNFIINŢARE

CONSTANTIN PREDA

A doua jumătate a sec. XIX se înscrie ca una din etapele în care ştiinţa şi cultura românească încep să se afirme în esenţa şi profunzimea lor. Alături de ştiinţele majore, care-şi asigurau temelii de zidire solidă pentru viitor, numismatica prinde primele ei aripi, ce anunţau încă de timpuriu un zbor spre culmi pe care le va cuceri treptat şi cu succese nebănuite. Începuturile au izvorât din curiozitatea stârnită de descoperirile monetare, tezaure în special, ca şi de pasiunea pentru cunoaşterea unor documente ce se impuneau prin natura lor artistică şi valoarea istorică. Asupra acestor „curiozităţi" pentru acea vreme, atrăgătoare sub toate aspectele, inclusiv a valorii lor intrinsece, s-au aplecat deopotrivă oameni de carte şi simpli iubitori de frumos.

Interesul şi pasiunea pentru numismatică vor duce la alcătuirea unor valoroase colecţii de monede, unele dintre acestea ajungând să se constituie ca nuclee ale viitoarelor Cabinete numismatice şi centre de cercetare de la Biblioteca Academiei Române şi de la Muzeul Naţional de Antichităţi. Avem în vedere pe V. A. Urechia, care, în 1871, oferea colecţia sa Academiei Române, şi pe generalul N. Mavros, a cărui bogată colecţie de antichităţi şi monede va constitui principalul fond al patrimoniului Muzeului Naţional de Antichităţi, înfiinţat în 1834 şi consfinţit printr-un regulament de funcţionare semnat în 1864 de domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

Paralel cu alcătuirea de colecţii se manifestau şi primele preocupări pentru înregistrarea, cunoaşterea şi cercetarea descoperirilor monetare în general şi sublinierea valorii istorice în special. Cunoscutul publicist, om de carte şi patriot, Cezar Bolliac, insera în paginile gazetei sale „Trompeta Carpaţilor", pe lângă curiozităţile arheologice, o serie de descoperiri monetare, a căror importanţă nu va scăpa specialiştilor de mai târziu. Semnalări similare de descoperiri numismatice datorăm, pentru acelaşi sfârşit de veac trecut, cu specială privire la teritoriile româneşti de dincolo de Carpaţi, lui C. Gooss, G. Teglás, B. Milleker, M. Pap Szatmary şi dr. Daniel Leszay din Orăştie, de la care ni se păstrează valoroase cronici şi manuscrise cu descrieri de monede. Chestionarul lui Al. Odobescu (1871-1873) şi „Dacia înainte de romani" (1880) a lui Gr. Tocilescu veneau să completeze în mod fericit aceste manifestări în domeniul numismaticii din România.

Pasul următor, absolut necesar şi firesc, nu va întârzia să se producă. Materialul acumulat pretindea o cercetare şi interpretare numismatică şi istorică

BSNR, LXXXVI–LXXXVII 1992–1993, p. 9 – 15

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

totodată. Meritul de a se fi angajat pe acest nou făgaş revine fără îndoială marelui dar şi controversatului om politic, prim ministru, academician şi secretar general al Academiei Române, Dimitrie A. Sturza, care va publica în 1874, la Viena, prima lucrare ştiinţifică dedicată monedelor feudale româneşti din Ţara Românească şi Moldova (*Ubersicht der Münzen und Medaillen des Fürstenthums Rumänien, Moldau und Walahei*). Lucrarea se baza în principal pe bogata sa colecţie de monede româneşti, pe care o va dona în 1876 Academiei Române. Tot lui D. A. Sturdza îi revine meritul de a fi publicat la Bucureşti, în 1879, prima bibliografie a numismaticii româneşti, precum şi alte două studii referitoare la acelaşi domeniu al monetăriei medievale româneşti, apărute în Analele Academiei din 1877 şi 1885.

O a doua mare personalitate a aceleiaşi perioade a ultimelor decenii ale sec. XIX, care se va impune în cercetarea numismatică, este M. C. Sutzu. Preocupările sale iniţiale au vizat domeniul metrologiei greco-romane, remarcându-se prin studiile sale „Sisteme monetare primitive din Asia Mică şi Grecia" şi „Etaloane ponderale primitive şi lingouri monetare", publicate în limba franceză în anii 1883 şi 1885. Acestora li se vor adăuga la începutul veacului următor câteva valoroase studii consacrate monedelor emise în oraşele greceşti vest-pontice.

Contribuţii similare, dedicate monedelor din interiorul arcului carpatic, nu vor întârzia să se adauge, ca o cerinţă imperioasă, impusă de unitatea etno-lingvistică şi teritorială românească. Lui E. A. Bielz îi revine meritul de a fi publicat în 1874 primul studiu cu privire la monedele dacice din Transilvania, fiind, de altfel, şi prima încercare în care se defineşte caracterul monetăriei locale din Dacia intracarpatică. În anul 1901 Adolf Resch publica o valoroasă lucrare dedicată monedelor din Transilvania emise în perioada 1538-1900, apărută la Sibiu în 1901. Emil Fischer realiza acelaşi lucru pentru emisiunile medievale din Moldova (*Beitrag zur Münzkunde des Fürstenthums Moldau*), versiune în limba germană apărută tot în anul 1901.

Cu aceste din urmă contribuţii se depăşea pragul sec. XX şi se intra într-o nouă etapă a evoluţiei numismaticii din România. Acest nou salt important va fi marcat de înfiinţarea în 1903 a Societăţii Numismatice Române. Cu aceasta se trecea nu numai la o fază nouă, ci şi la o activitate organizată şi sensibil superioară, de afirmare a ştiinţei numismatice româneşti.

Un grup de entuziaşti, din rândul celor care militau pentru zidirea ştiinţei şi culturii româneşti, alcătuit din Al. Cantacuzino, director general al Monitorului Oficial şi al Imprimeriei Statului, lt. col. George Iordănescu, Dimitrie Panku, C. Alessandrescu şi dr. George Severeanu, a luat iniţiativa, considerând că a venit timpul de a înfiinţa în România o Societate numismatică. La apelul adresat tuturor celor care se îndeletniceau cu numismatica şi medalistica şi după aprobarea de principiu a proiectului obţinută de la D. A. Sturdza şi M. C. Sutzu, au răspuns 37 aderenţi. Întrunită în ziua de 28 decembrie 1903, în cancelaria Muzeului Naţional de Antichităţi, în prezenţa directorului acestuia Gr. Tocilescu, Adunarea iniţiatorilor şi a celor mai de seamă adepţi, va declara fondarea Societăţii Numismatice Române. Aceeaşi Adunare generală va vota Statutele societăţii şi va alege Consiliul de administraţie cu următoarea componenţă: preşedinte de onoare

p. 8 304

D. A. Sturdza, preşedinte activ M. C. Sutzu, vicepreşedinte Gr. Tocilescu, secretar Al. Cantacuzino, casier contabil lt. col. George Iordănescu, sub-secretar George Severeanu şi membri: Dimitrie Panku, C. Alessandrescu, Carol Storck şi E. D. Mirea.

Actul de înfiinţare este adus şi la cunoştinţa regelui Carol I, care va da, prin intermediul mareşalului curţii generalul Priboianu, următorul răspuns: „M. S. regele a primit cu plăcere această însciinţare şi a bine-voit a mă însărcina să vă transmit felicitările Sale pentru lăudabila D-voastră iniţiativă, precum şi urările ce face pentru prosperitatea noii Societăţi".

Scopul principal pe care şi-l propune SNR încă de la acest început de drum, ce se regăseşte în primele articole ale statutelor, este acela „de dezvoltare a sciinţei şi artei numismatice prin mijlocirea unor relaţiuni mai strânse între colecţionari şi cercetători şi prin acordări de premii anuale". Prin această formulare se preciza nu numai scopul, dar se stabilea şi caracterul complex al componenţei Societăţii. Încă de la înfiinţare, sub tutela Societăţii se grupau deopotrivă oameni de ştiinţă, specialişti, precum şi colecţionari şi iubitori de numismatică. Acest caracter şi-l va păstra Societatea de-a lungul întregii sale existenţe, deci şi în prezent, reunind la un loc tot ce-a avut mai valoros, sub toate aspectele, numismatica românească, împlinind idealul intuit şi dorit de întemeietorii Societăţii.

Pe măsură ce Societatea a reuşit să se afirme prin activitatea sa şi să-şi sporească numărul adepţilor, s-au acordat şi titluri de preşedinţi şi membri de onoare unor mari personalităţi din ţară şi din străinătate. Titlurile de preşedinte de onoare au fost acordate regelui Ferdinand I, reginei Maria şi regelui Carol II, iar cel de membru de onoare următorilor reprezentanţi ai vieţii politice şi cultural-ştiinţifice din primele decenii ale sec. XX: Spiru Haret, I. C. Brătianu, Vintilă Brătianu, I. Bianu, Const. Istrati, Al. Lapedatu, O. Tafrali, D. Onciul, G. Murnu, N. Iorga, V. Pârvan, I. Andrieşescu, guvernatorii BNR, I. G. Bibicescu şi M. Oromolu, la care se adaugă mari numismaţi străini ai vremii ca E. Babelon şi A. Blanchet din Franţa, B. Pick şi K. Regling din Germania, Wilhelm Kubitschek din Austria, N. Muşmov din Bulgaria, I. N. Svoronos din Grecia etc.

Doar la un an de la înfiinţarea Societăţii, adică în 1904, Comitetul de conducere reuşeşte să editeze primul număr al revistei proprii cu titlul „Buletinul Societăţii Numismatice Române", având ca secretari de redacţie pe Al. Cantacuzino şi G. Severeanu, iar din 1913 şi până în 1947 pe Const. Moisil. Sub aceeaşi direcţie redacţională, între 1920 şi 1945, se va publica o nouă revistă intitulată „Cronica numismatică şi arheologică", cu subtitlul „Foaie de informaţii a SNR". Ambele publicaţii, care au reprezentat până în anii imediat postbelici singurele reviste de specialitate, au reflectat în mod fidel evoluţia, mereu crescândă, a întregii activităţi numismatice din ţara noastră. În paginile celor două reviste s-au publicat studii, note şi informaţii referitoare la toate ramurile numismaticii, de unde n-au lipsit: medalistica, metrologia, sigilografia, gliptica, precum şi date privind viaţa Societăţii, autori fiind deopotrivă profesionişti, colecţionari şi amatori pasionaţi ai acestor interesante discipline ale numismaticii.

Prima etapă din existenţa Societăţii, corespunzătoare primelor trei decenii, s-a caracterizat nu numai prin tatonările inerente oricăror începuturi, ci şi prin deschiderea de noi drumuri şi afirmarea certă pe plan ştiinţific şi cultural naţional.

Muzeul de Istorie al României
BIBLIOTECA
Muz. Bucureşti

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Venirea la cârma Societăţii, în 1933, a lui Const. Moisil va însemna perioada de maturitate şi deplină consacrare a ştiinţei numismatice din România. Promotorul acestui important reviriment a fost fără îndoială cel mai de seamă numismat al ţării noastre acad. Const. Moisil, care, timp de un sfert de veac, va conduce, ca preşedinte, SNR, ca redactor şef cele două reviste de specialitate menţionate, şi Cabinetul Numismatic al Academiei Române. Depăşind mentalitatea strictă de colecţionar, Const. Moisil a reuşit în studiile sale să desprindă din cercetarea monedei în general, în mod special caracterul şi valoarea de document istoric al acesteia. Temele abordate privesc atât numismatica antică greco-romană, cât şi pe cea bizantină şi medievală românească. Monetăria geto-dacică, în ciuda dificultăţilor pe care le prezenta, împreună cu primele emisiuni monetare medievale româneşti s-au dovedit a fi domeniile sale preferate şi principale de cercetare. Din rândul aceloraşi preocupări numismatice ale sale n-au lipsit nici cele de metrologie, sigilografie, medalistică şi heraldică.

Aceeaşi nouă etapă în activitatea Societăţii va fi marcată şi de organizarea în anii 1933-1937 a cinci congrese naţionale de numismatică şi arheologie, găzduite, pe rând, de oraşele: Bucureşti, Craiova, Cernăuţi, Cluj şi Iaşi. Printre participanţi se întâlnesc şi reprezentanţi de seamă ai ştiinţei numismatice şi istorice româneşti ca I. Andrieşescu, Paul Nicorescu, P. P. Panaitescu, C. C. Giurescu, C. S. Nicolăescu Plopşor, Henri Stahl, A. Sacerdoţeanu, C. Secăşanu, C. Daicoviciu, E. Becker, Dinu Rosetti, V. Vătăşanu, I. Russu etc., precum şi numismaţi renumiţi din străinătate ca J. Babelon (Franţa), N. Muşmov (Bulgaria) etc. Aceste importante manifestări ştiinţifice au reprezentat cele dintâi forme autentice de afirmare a ştiinţei numismatice şi arheologice româneşti, ce marcau cel de-al patrulea deceniu al sec. XX. Evenimentele pricinuite de cel de-al doilea război mondial au curmat organizarea unor astfel de Congrese.

În ciuda dificultăţilor pricinuite de război ca şi în anii grei ce au urmat acestuia, Societatea, condusă şi coordonată de Const. Moisil şi ajutat de I. Andrieşescu, Şt. Capşa, Em. Becker, ing. C. Orghidan, V. Canarache, C. Secăşanu, G. Buzdugan şi alţii, avea să depăşească aceste momente de cumpănă, reuşind să se menţină şi să-şi desfăşoare activitatea sa specifică.

În 1958, Const. Moisil părăsea definitiv cele pământeşti lăsând în urma sa o tradiţie, la zidirea şi consolidarea căreia a contribuit din plin, precum şi drumuri nou deschise şi apoi netezite în ştiinţa numismatică românească. După această dată şi până în prezent se poate vorbi de o a treia etapă a istoriei SNR. Condusă mai întâi de acad. Emil Condurachi, iar din 1983 de semnatarul acestei prezentări, Societatea a reuşit să-şi păstreze statutul său juridic, pe care-l căpătase încă din 1916, şi să adune în jurul său, în ciuda restricţiilor generale impuse de regimul comunist de tristă amintire, un număr record de membri şi simpatizanţi, atingând în prezent cifra de cca 1500 membri activi, de onoare şi corespondenţi. În rândul membrilor de onoare figurează personalităţi de seamă ale vieţii noastre cultural-ştiinţifice şi cei mai mari numismaţi din străinătate.

Odată cu creşterea numărului de membri ai Societăţii au luat fiinţă în principalele centre judeţene nu mai puţin de 24 secţii-filiale. Prin înfiinţarea acestora s-a lărgit mult sfera activităţii Societăţii sporind în mod simţitor cercul celor ce promovează cu pasiune diferitele discipline ale numismaticii. Prin mijlocirea acestor secţii, printre care s-au remarcat cele de la Cercul Militar Naţional, Botoşani, Suceava, Petroşani , Braşov, Bârlad, Craiova, s-au putut organiza reuniuni ştiinţifice şi expoziţii de un real interes şi folos cultural-ştiinţific.

Una din laturile esenţiale ale activităţii Societăţii din ultima perioadă de timp o reprezintă cele zece simpozioane naţionale, găzduite, între anii 1984-1993, de secţiile noastre şi de muzeele de la Craiova, Arad, Suceava, Botoşani, Deva, Tulcea, Constanţa, Bârlad, Slatina şi Braşov. Aceste importante reuniuni ştiinţifice naţionale, care au reluat, într-o formulă nouă, tradiţia instituită anterior de cele cinci congrese de numismatică şi arheologie, constituie rezultatul unei permanente tendinţe de afirmare a valorilor ştiinţei numismatice din ţara noastră.

Aceeaşi perioadă de timp poartă amprenta noii şcoli de numismatică, aliniată nivelului atins de cercetarea din acest domeniu pe plan internaţional. Generaţia nouă de numismaţi aparţine acestei şcoli postbelice, avându-l în frunte pe prof. Bucur Mitrea. Numismat de renume şi dascăl desăvârşit, B. Mitrea, cel mai vechi membru al Societăţii, se alătură, prin opera sa ştiinţifică şi didactică, marilor noştri înaintaşi, deschizători de drumuri şi creatori de valori umane. Noul val de specialişti s-a impus pe deplin, prin realizări de excepţie, deopotrivă pe plan naţional cât şi internaţional, ceea ce a făcut să se vorbească în mod curent de o şcoală numismatică românească. Aşa se explică prezenţa specialiştilor români ca raportori şi cu comunicări la congresele internaţonale de numismatică din ultimele decenii, organizate la Roma, Copenhaga, New-York, Berna, Londra şi Bruxelles, precum şi la o serie de simpozioane şi mese rotunde internaţionale. În cadrul relaţiilor ce se stabilesc acum cu partenerii străini se instituie un schimb permanent de publicaţii şi de colaborări la realizarea unor *corpora* şi bibliografii cu caracter general, printre acestea reamarcându-se publicaţia „Numismatic Literature", editată de Societatea americană de numismatică din New-York, la alcătuirea căreia partea română contribuie în mod regulat timp de mai bine de două decenii.

SNR este membră a Comisiei Internaţionale de Numismatică, fiind reprezentată aici de doi membri de onoare, B. Mitrea şi Oct. Iliescu.

O altă latură esenţială a activităţii Societăţii din ultimele decenii constă în eforturile depuse în direcţia valorificării, prin publicare, a cercetărilor efectuate de proprii săi membri. În această privinţă se impune pe prim plan reluarea, începând cu anul 1974, a publicării Buletinului Societăţii, fiind editate până în prezent şase volume. Noile apariţii, în raport cu vechea serie, sunt mult mai cuprinzătoare şi mai bine structurate, integrându-se, sub toate aspectele, în rândul revistelor de profil din ţară şi din străinătate. Dorim ca în legătură cu publicarea Buletinului Societăţii să adresăm şi în aceste împrejurări sincera noastră recunoştinţă Conducerii Academiei Române pentru înţelegerea arătată de a accepta în 1991 includerea acestuia printre revistele ce apar în Editura proprie.

Preocupările membrilor Societăţii în această direcţie nu s-au rezumat doar la publicarea revistei. Din pasiunea şi munca lor au rezultat contribuţii de amploare, cu o tematică variată, destinate deopotrivă specialiştilor, colecţionarilor şi iubitorilor de carte şi de cunoaştere în general. Lucrări cu caracter monografic sau de sinteză şi de referinţă dedicate studiului monedelor geto-dacice şi a celor romane şi bizantine, descoperirilor monetare de la Histria şi emisiunilor monetare româneşti figurează în prezent printre cele mai de seamă publicaţii numismatice, fiind preţuite ca atare în rândul specialiştilor de pretutindeni. Pe aceste temeiuri s-au scris noi pagini şi noi capitole ale istoriei noastre naţionale. Este limpede, acum mai mult decât altădată, fapt uşor şi pe deplin demonstrat, că în prezent nu se mai poate concepe scrierea nici-unui capitol important din istoria veche şi

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

medievală a României fără a lua în considerare rezultatele obținute de cercetarea numismatică din ultima jumătate de veac. Se poate afirma chiar că există anumite capitole de istorie care se sprijină aproape exclusiv pe temeiuri numismatice. Am putea oferi în acest sens câteva exemple elocvente. Complexitatea, ca și importanța raporturilor stabilite de-a lungul multor secole între coloniștii greci de la Marea Neagră și geții de la Dunărea de Jos datorează o mai bună cunoaștere a diferitelor lor aspecte, economic, cultural și chiar politic, studiului monedelor grecești și al circulației acestora în mediul autohton. Monetăria geto-dacică, cu particularitățile, varietatea componentelor și originalitatea ei, reflectă în mod fidel stadiul de dezvoltare, caracterul și evoluția structurilor social-politice și economice ale societății geto-dace din perioada anterioară cuceririi romane.

Continuitatea dacă, daco-romană și veche românească, mult discutată și contestată, își găsește în izvoarele numismatice unul din principalele argumente ale realității și evoluției ei. Istoria evului mediu și a epocii moderne și contemporane românești nu poate fi pe deplin cunoscută și înțeleasă fără marea varietate a studiilor și concluziilor vastului domeniu al numismaticii acestor vremuri, cuprinzând monede, medalii, decorații și chiar insigne.

Desigur, un astfel de scurt istoric al activității SNR nu poate fi considerat complet fără a nu releva și în aceste împrejurări rolul important pe care l-au avut și îl au și în prezent colecționarii în progresele înregistrate de numismatica românească. Cunoaștem în țara noastră nume de mari colecționari, care merită întreaga noastră prețuire. Se știe, de asemenea, că cele mai multe și mai însemnate colecții particulare din trecut au alcătuit, prin donații, principalul fond al Cabinetelor numismatice de la Academia Română și Institutelor de Arheologie din București și Cluj. În această privință se impun a fi menționate colecțiile lui D. A. Sturdza, N. Mavros, M. C. Sutzu, N. Docan, G. Severeanu, Șt. Capșa, Al. Rosetti-Solescu, C. Secășanu, V. Canarache și nu în ultimul rând marea și valoroasa colecție a ing. C. Orghidan, o bună parte a acestora aflându-se, din păcate, încă în afara Academiei Române.

Colecționari din perioada inter- și postbelică, din rândul cărora am aminti pe George Buzdugan, secretar general al Societății până în 1980, N. Bălăcescu, general Odiseu Apostol, ing. Oct. Luchian, precum și cei mai mulți dintre actualii membri ai Societății și ai Comitetului de conducere sunt cei care au dat viață Societății, i-au păstrat ființa în momentele ei de cumpănă și au redat-o societății românești de astăzi, cu patrimoniul ei nealterat, acumulat de-a lungul celor nouă decenii de activitate neîntreruptă. Aprecierile noastre au în vedere pe adevărații colecționari, pe cei ce și-au construit un crez și un țel din pasiunea pentru a colecționa valori numismatice. În aceste valori ei și-au investit și își investesc permanent tot ceea ce au mai de preț spiritual și material, independent de rigorile vieții cotidiene. Urmare a unei astfel de dăruiri, Societatea posedă în prezent sediul său propriu, oferit gratuit de către Vasile Canarache, posesorul uneia din cele mai bogate și valoroase colecții de monede grecești vest-pontice și ale regilor sciți din Dobrogea.Mulți dintre colecționari sunt acum autori de studii și lucrări de amploare și chiar de referință, care fac cinste nu numai Societății pe care o reprezintă, ci și numismaticii din țara noastră.

Privind în ansamblu rezultatele obținute de cercetarea numismatică din România de-a lungul celor 90 ani de când ființează Societatea Numismatică Română,

se poate afirma, fără teama de a greși, că acestea se ridică la nivelul cerințelor actuale, situându-se sub toate aspectele, la cotele atinse de investigațiile de acest gen pe plan internațional. Ca urmare a folosirii metodelor moderne de cercetare, prin ridicarea studiilor pe treapta sintezelor ca și pe aceea a cunoașterii în profunzime a diferitelor procese ale activității din acest domeniu, numismatica s-a dovedit a fi unul din izvoarele de bază ale Istoriei noastre naționale.

Cele nouă decenii de existență și activitate ale SNR includ în sinea lor muncă fără preget, dar și fără părtinire și interese strict personale, la care se adaugă dăruirea de sine, pasiunea și devotamentul. Permanenta ei creștere și dezvoltare s-a bizuit pe legătura strânsă și dezinteresată dintre profesioniști, colecționari și toți cei ce și-au făurit din numismatică o a doua meserie și pasiune a vieții lor. Prin mâinile ce și le-au întins toți aceștia, indiferent de profesiunea de bază, Societatea și-a primit seva care o va consacra și-o va impune în viața științifică și culturală a României de ieri, de azi și de mâine. Frumoasa colaborare ce s-a statornicit încă de la început între membrii Societății, precum și rezultatele acesteia au reținut atenția lui Const. Moisil la cea de a 20-a și a 40-a aniversare a Societății, caracterizându-le astfel: „membrii Societății au fost uniți nu numai prin pasiunea comună ce o au pentru monumentele monetare și medalistice, dar și prin dorința constantă ce au manifestat-o totdeauna de a susține și promova, fiecare după putința și în preocupările sale, scopul ce-l urmărește Societatea. De aceea putem spune cu mândrie (sublinia Const. Moisil), că această Societate n-a fost niciodată instrumentul unei categorii de membri, ci a fost și este a noastră a tuturor; și dacă ea a adus vreun serviciu științei și culturii românești, meritul nu se răsfrânge numai asupra unora dintre membri, ci asupra tuturor".

Noi, cei de astăzi, care ne-am pus în slujba țelurilor nobile ale SNR, așa cum le-au stabilit și onorat înaintașii noștri, avem datoria de a păstra neștirbite puritatea și scopul ei major cultural-științific și de a duce mai departe, fără nici o ezitare, făclia aprinsă acum 90 ani, a cărei flacără nestinsă va trebui s-o predăm la fel de vie și nealterată generațiilor ce ne urmează. Noi cei de astăzi avem, de asemenea, datoria să contribuim, fiecare după posibilitățile și puterile sale, la propășirea Societății, să ne dăruim intereselor ei fundamentale științifice pentru a o impune cât mai solid pe plan național și internațional. Împlinindu-ne astfel datoria, vom contribui în mod efectiv la creșterea prestigiului și la împlinirea țelurilor acesteia, ne vom considera părtași la eforturile generale de ridicare a științei și culturii românești, la nivelul pretins de contemporaneitate. În acest fel vom avea conștiința împăcată că ne-am făcut datoria și vom avea certitudinea că cei ce ne vor urma nu ne vor condamna că n-am știut să fructificăm cum se cuvine moștenirea înaintașilor și că n-am pus îndeajuns umărul pentru apărarea și consolidarea intereselor generale, ale prestigiului și afirmării în lume a științei numismatice românești.

Dorim să punem punct final prezentării noastre cu cuvintele rostite de Gr. Tocilescu cu 90 ani în urmă, la întrunirea ce avea să pecetluiască eforturile de înființare a SNR, cuvinte ce reprezentau o urare pe care o reproducem și noi întocmai, potrivindu-se și împrejurărilor de astăzi: „Dumnezeu să ajute și să binecuvânteze lucrările noastre; ele să devină cât mai spornice și mai folositoare pentru sciința românească".

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com